

Publicerad 2022-10-08 15:03 av Taleptox

ur Det förflutnas skepnader

Ett lång liv

En man och hans hustru sitter

I ett kök ute på landsbygden

I nordliga delarna av Norrland

Och samtalar om dagen som gått

Och hur deras liv varit

”Vi har levt ett lång liv. Tänk vi firar

Diamantbröllop i år. 60 år har vi

Fått tillsammans. ” säger kvinnan

”ja, det är 60 år sedan vi gifte oss.”

Säger mannen och sörplar i sig kaffe

Och han fortsätter ”Jag fyller 89 år i år.

Tänk, jag har blivit 89 år!” säger mannen

Och ger sin hustru en klapp på axeln

”Får jag inte en kyss också?” säger kvinnan

”Det kan du få.” säger mannen och kysser

Henne på kinden

”Men så lite vi vet om varandra ändå.

Vad säger du hurdan barndom hade du,

som är så snäll gubben min” säger kvinnan

”Jag minns knappt inget längre

från min barndom. Bara lösa fragment.

Tänk det är så sorgligt. Ett helt lång liv

Och en barndom jag knappt inte minns.”

Säger mannen till henne

”Det gör inget gubben min. Jag minns inte

Heller så mycket. Det är så länge sedan.

Vi har det bra här ändå” säger kvinnan

”Jag har lite fotografier kvar från förr. De brukar

Kunna hjälpa till att minnet väcks till liv” säger mannen

Och han fortsätter ”Men allra helst vill jag glömma min barndom.

Den var bitvis så svår. Kommer jag ihåg. Hade aldrig några

Pengar i barndomen och mina föräldrar var fattiga dom med.”

Säger mannen och kvinnan inflikar

”Det var andra tider då. Numera har vi det bättre. Med mat och

En pension. Och säng att sova i. Man ska inte klaga i onödan.

Våra barn är vuxna och utflyttade och lever sina egna liv.” säger hon

”Nej, det har du rätt i. Men det är så sorgligt att vi hade det så svårt

I barndomen. Vi får glädjas så mycket vi kan åt den knappa tid

Som är kvar numera.” säger mannen

”Ja, det är sant, ska vi gå och lägga oss och sova nu?” säger kvinnan

”Det gör vi.” säger mannen

Taleptox Skrev

Den 20221008

<+>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taleptox med Poeter.se id #224224 innehar upphovsrätten